

Nr 704

Av herrar **Sveningsson** och **Hübinette**, om undantagande från beskattning som naturaförmån av fritt bränsle från egen fastighet.

(Lika lydande med motion nr 808 i Andra kammaren)

Enligt kommunalskattelagens 21 § skall som intäkt från jordbruksfastighet upptagas värdet av vad den skattskyldige direkt gjort sig till godo av jordbrukets eller dess binäringars avkastning. Härav följer att bränsle från egen skog som fastighetsägaren använder för hushållet och för uppvärmning av bostaden skall behandlas som intäkt. I de riktlinjer som riksskattenämnden ger för bedömningen av naturaförmånens värde beräknas bränslet från egen skog till 240 kronor för ett rum och kök och 80 kronor för varje ytterligare rum.

Med hänsyn till att de flesta jordbruksfastigheter har äldre åbyggnader dimensionerade för betydligt större hushåll än de som i dag är vanliga kan bestämmelsen om beräkningen av bränsleförmånen bli orimligt hög.

Det virke som i första hand användes som bränsle är sådant klenvirke som inte går att saluföra. Vid röjning i ungskog liksom i hagmarker tillvaratas endast i ringa utsträckning klenvirke även om det ur miljövärdande synpunkt ofta är önskvärt att så kan ske. Då klenvirkets bränslevärde är förhållandevis ringa och innebär en avsevärd arbetsbelastning kan det knappast anses ha sådant värde att det bör upptagas som naturaförmån vid deklarationen.

Riksskattenämndens anvisningar borde därför ändras så att klenvirke som användes för uppvärmning av egen bostad icke är att betrakta som beskattningsbar naturaförmån.

Med stöd av ovan hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om sådan ändring av riksskattenämndens anvisningar att klenvirke ur egen skog som användes för uppvärmning av bostad icke skall betraktas som skattepliktig naturaförmån.

Stockholm den 28 januari 1969

Ragnar Sveningsson (m)

Gunnar Hübinette (m)
